Pessimisme, een vorm van bijgeloof

3 december 1975
lezing 236

“Ik groet en zegen jullie, lieve vrienden.

Gods liefde koestert je, de Christuskracht raakt de kern van je wezen. Deze liefdes kracht dringt diep in je wezen door. Je kunt het voelen als je het binnen laat, als je je innerlijke blik en je innerlijke gehoor opent voor de klank en de schoonheid en de levendigheid van deze nieuwe kracht die overal in het universum aan het ontwaken is.

Je hebt op dit pad een reis gemaakt door je innerlijk. Je bent veel obstakels tegengekomen en van vele daarvan ben je je bewust geworden. Je bent je bewust geworden van veel negatiefs waarvan je het bestaan niet vermoedde. En alleen als je dat leert kennen, kun je het verband zien tussen die negatieve houdingen en de negatieve ervaringen die je daarmee oproept. Zoals je weet is dat in het begin niet duidelijk. Nu, in de lezing van vanavond, wil ik je een nieuw inzicht geven in een bepaalde, diepgewortelde houding. Als je dat eenmaal in jezelf ontdekt hebt, zal het een geweldig hulpmiddel voor je zijn om verdere obstakels op de weg naar de verwezenlijking van je goddelijke kern op te ruimen.

Er bestaat zoiets als wat ik de bijgelovigheid van pessimisme zou kunnen noemen. Als je een bepaald niveau van bewustzijn bereikt, kan je een houding tegenkomen die zegt: “Als ik in het positieve geloof, zal ik teleurgesteld worden en door erin te geloven, jaag ik het misschien juist weg. Daarom kan ik er maar beter niet in geloven. Het is misschien verstandiger als ik geloof dat mij niets goeds kan overkomen, dat ik nooit kan veranderen, dat ik mijn obstakels nooit

kan ontgroeien." Deze gedachten spelen zich in je af. Op de een of andere manier weet je, als je het wilt weten, dat er hier sprake is van een heel destructief spelletje dat, als je het echt goed onderzoekt, niets anders is dan een bijgelovige houding.

Het gewone bijgeloof is veel primitiever en de meeste van jullie doen daar op een uiterlijk niveau niet aan mee. Maar een bijgeloof van een veel subtielere aard bestaat in jullie allemaal. En ik vraag jullie, vrienden, om dit soort bijgeloof in jezelf te onderzoeken, om de stem in jezelf te ontdekken die zegt: "ik durf niet in het goede te geloven. Het gebeurt toch niet." Het is voldoende om alleen maar vast te stellen dat deze stem er is, dat je deze zin, deze woorden van binnen zegt. Dat is precies wat ik bedoel. Met dit soort woorden geef je innerlijk uitdrukking aan dit soort bijgelovige, destructieve spelletjes. Maar dan verlies je het contact en na een poosje weet je het niet meer. Op den duur verlies je jezelf in de gevolgen en die zijn dan heel pijnlijk voor je. Eén van de gevolgen is bijvoorbeeld dat je echt gelooft in wat eerst een veiligheidsgraadmeter voor je was. Het is een destructieve gedachte om niet in het positieve te geloven maar in het slechtste, als een zogenaamde veiligheidsmaatregel waarmee je de goden als het ware gunstig probeert te stemmen. Je kent de kracht van derge1ijke gedachten niet. Je kunt niet met dergelijke krachten spelen zonder dat dat ernstige gevolgen heeft. Dergelijke spelletjes hebben altijd een diepgaande effect.

De macht van juist deze woorden moet bewust gemaakt worden. Het kan op veel dingen in je leven betrekking hebben. Als je ziek bent, kan het van toepassing zijn op de genezing. Als je je alleen en onbemind voelt, geloof je misschien 'voor de grap' en 'veiligheidshalve' (dat denk je tenminste) 'dat het wel altijd zo zal zijn'. Als je geldgebrek hebt of geen prettig werk, dan zeg je bij jezelf : "ik kan maar beter geloven dat het zo moet zijn, dan krijg ik het misschien onverwacht toch wel." Het is alsof je hoopt dat een of andere ideale ouderfiguur je twijfels ontzenuwt en tegen je zal zeggen: "Nee, nee, mijn beste, zo erg is het niet, het komt allemaal dik in orde."

Er is een onderliggend doel dat je je zielssubstantie oplegt, zonder te weten dat je daardoor in jezelf een geloof schept dat op zijn beurt echt de omstandigheden in het leven roept die dat geloof bewijzen. Dan 'vergeet' je dat je in een geest van bijgeloof - of misschien in een geest van emotionele manipulatie - met dit spelletje bent begonnen en op die

manier raak je betrokken bij wat je zonder opzet in het leven hebt geroepen, namelijk dat je echt gaat geloven dat het negatieve de werkelijkheid is. *Wat als een bijgelovige veiligheidsmaatregel begon, wordt op een ander niveau van je bewustzijn geleidelijk een geloof wat je leven gaat bepalen*. Natuurlijk gaat dit geloof dan die werkelijkheid scheppen en blijf je juist in die omstandigheden.

Dit, vrienden, is een subtiele houding die je eerst misschien niet in jezelf kon zien, maar door het werk dat je doet en de vooruitgang die je ervaart, durf ik zeggen dat velen van jullie nu in staat zijn deze bijzondere vorm van bijgeloof - de bijgelovigheid van pessimisme - exact aan te wijzen. Al dat innerlijke bedrog - het bedrog van het denken - is heel gevaarlijk. Het gevaar ligt in het misbruik van de macht van het woord, de kracht van je denken, de kracht van zelfindoctrinatie.

Als je dit nu in jezelf tegenkomt, wordt het tijd om eens stil te staan en jezelf af te vragen wat voor invloed dit heeft op jou en je leven. Je moet wat dit betreft wat afstand nemen van jezelf en kijken wat je doet. Je moet contact gaan maken met wat je hier eigenlijk mee voor hebt. Ik vraag je om precies te zien hoe je dit doet. De volgende stap is dan: “Ik wil hiermee stoppen. Ik wil een eind maken aan dit soort zelfbedrog. Ik kan het leven niet bedriegen. Ik moet eerlijk zijn. Wat ik van binnen tegen mezelf zeg, moet hetzelfde zijn als wat ik op het diepst van mijn wezen echt bedoel en het moet in overeenstemming zijn met de waarheid van het leven.” Dit moet de volgende stap zijn. En als je zo de gebruikelijke bedriegerij van je bijgeloof onderzoekt - op welk gebied dat bij jou ook is - kun je daarna dat bijgeloof gaan uitdagen door te beslissen een nieuwe weg te vinden wat je denken betreft.

De volgende stap is de meest doorslaggevende. Het klinkt misschien heel eenvoudig en eigenlijk is het dat ook. Toch kan het in jouw ogen lijken of er een geweldige moed voor nodig is - de moed om in het goede te geloven. Dit is echt een kloof - een van de afgronden van de illusie. Zonder enige zekerheid omtrent de afloop zul je je in een onbekend land moeten wagen waarin je in het positieve gelooft, waarin je een vast vertrouwen hebt in de eeuwige goedheid van het universum, waarin je uitdrukking geeft aan de waarheid dat alles mogelijk is. Het is jouw keuze welke van de vele mogelijkheden je uitkiest, welke van de vele wegen je wilt inslaan. De weg van defaitisme, ontkenning en negatieve verwachtingen of de weg van vertrouwen in voortdurende

ontwikkeling, hetgeen de wezenlijke aard van het leven is. Vertrouwen in de onbegrensde mogelijkheden tot ontplooiing op elk denkbaar gebied. Deze mogelijkheden liggen in je ziel verankerd.

Er is niets wat je niet kunt verwezenlijken. Er is niets wat je niet kunt ervaren als je je er echt aan overgeeft en je losscheurt van dat wat je van deze nieuwe ontplooiing afhoudt en als je jezelf door onbewuste processen met hun onbegrensde creatieve mogelijkheden laat dragen. Die brengen je steeds nieuwe vervulling. Dit moedige vertrouwen in het beste van je eigen innerlijke wezen moet je oproepen en vasthouden. *Er is moed nodig om de kloof te overbruggen tussen het vasthouden van het vertrouwen en de verwezenlijking - dus tot het vruchten afwerpt*. Je bent in de verleiding om op de oude, bijgelovige, negatieve overtuigingen te steunen omdat je ergens op wacht, er is geen onzekerheid, geen groeifase. Zoals je over het negatieve geloof uitlaat, zo zal het zich ook voltrekken. Je hebt de vermeende zekerheid van onmiddellijk resultaat, iets wat je zo graag wil.

De reis naar het positieve geloof, het vertrouwen in de mogelijkheden van positieve ontwikkelingen heeft daarentegen juist een groeiperiode, een rijpingsperiode nodig. Dit komt omdat je zo gewend bent aan die negatieve gedachtegang dat je je denken opnieuw moet aanpassen, je moet als het ware acclimatiseren om wortel te kunnen schieten in het nieuwe land van schoonheid en overvloed. Je verhuist van het ene innerlijke land naar het andere en je schiet er opnieuw wortel en ontplooit je daar op een nieuwe manier. Daarom is er als het ware een kiemperiode nodig. Daarvoor heb je het zelfde soort vertrouwen nodig als de tuinman die zaait en dan wacht tot het zaad ontkiemt. Hij weet dat er op den duur plantjes uit zullen komen, omdat hij dat al eerder heeft ervaren, maar de eerste keer dat hij zaaide wist hij dat misschien nog niet. Zo ligt het bij ook jou. En daar heb je moed voor nodig: moed om te geloven in het beste wat je innerlijk je te bieden heeft en daarmee wat het leven je te geven heeft. Dit bewijs van vertrouwen is een enorme stap die veel kracht vergt.

Er ligt hier ook een valkuil waar ik jullie voor wil waarschuwen: de moed te durven geloven in een positieve ontwikkeling in het leven kun je gemakkelijk verwarren met wensdenken. Er is een subtiel en toch heel duidelijk verschil tussen deze twee zienswijzen. Ik wil het verschil duidelijk maken en je zo helpen. Wat is nu precies het verschil tussen wensdenken en een sterk geloof in het positieve? Jullie geven je erg

gemakkelijk over aan wensdenken[1] om dan vervolgens op een bijgelovig pessimisme over te stappen om zogenaamd weer reëel te worden, want jullie zijn al eerder teleurgesteld door de resultaten die uit het wensdenken voortvloeien.

Ik wil heel duidelijk zijn in het verschil tussen wensdenken en werkelijkheidszin en de moed om in het goede te geloven. Er is een belangrijke, eenvoudig en duidelijk te onderscheiden factor die het jullie mogelijk maakt op simpele wijze vast te stellen met welke van deze twee heel verschillende en toch schijnbaar zo gelijksoortige houdingen je te maken hebt. *Bij wensdromen droom je van vervulling zonder dat je er een prijs voor hoeft te betalen; zonder dat je ook maar iets hoeft te veranderen in je persoonlijkheid, je houding, je benadering, je denken, je gevoel, je daden en in je manier van zijn*. Je droomt dat er op magische wijze, zomaar, een wens van je vervuld zal worden. Maar je investeert niets van jezelf in het leven, je levert geen bijdrage aan het scheppingsproces door aan je eigen zuiveringsproces te werken. Het is niets anders dan passief gedroom, waarin je tegen beter weten in hoopt, dat er iets wenselijks gaat gebeuren *zonder dat je de blokkade uit de weg hoeft te ruimen die nu juist dat gewenste tegenhoudt*. Hoe minder je in jezelf investeert in juist datgene wat werkelijkheid zou kunnen worden hoe minder je kunt geloven, dat je droom ooit waar kan worden; en hoe te meer kracht je geeft aan je bijgelovig pessimisme hoe groter de splitsing wordt tussen je gewone leven en de toestand waar je naar verlangt. Hierdoor groeit je verlangen om je leven te ontvluchten - en ga je steeds meer dagdromen, als vervanging voor de werkelijkheid. Hier gaat een heleboel creatieve energie in zitten, die je anders zou kunnen gebruiken om echt vervulling in je leven te brengen. Dit dagdromen is één kant van de medaille, bijgelovig pessimisme de andere.

Jullie zien dus, vrienden, dat het bijgeloof in negatief pessimisme en dagdromen ten nauwste met elkaar samenhangen en niet los van elkaar staan. Het is mogelijk dat je je aan dagdromen overgeeft en al na één dag of zelfs na één uur helemaal in je negatieve bijgeloof opgaat.

Precies datgene waarover je dagdroomt en wat een enorme hoeveelheid energie neemt en verkeerd gekanaliseerde creativiteit vergt, zou je kunnen realiseren als je jezelf helemaal met het leven en met jezelf zou

[1] In 1962 heeft de Gids een lezing aan dit onderwerp gewijd, lezing 98 ‘Wensdromen’ (Noot vertaler)

verbinden en als je aan beide – in wezen zijn ze één – het beste zou geven van wat er in je is. De teleurstelling over het feit dat je je dromen niet waar kunt maken versterkt natuurlijk je bijgelovig pessimisme dat je eerst als een soort spelletje, een trucje gebruikte en dat versterkt je negatieve geloof weer totdat deze vicieuze cirkel in een hogere versnelling raakt en het je nog moeilijker valt om je los te maken uit deze zelfgeschapen maalstroom. Je wordt voortdurend heen en weer geslingerd tussen dagdromen en pessimisme. Hoe meer je toegeeft aan je neiging tot dagdromen om te ontsnappen aan de negativiteit die je creëert door je bijgeloof, hoe minder je in staat bent echt schoonheid, vervulling, overvloed, plezier, vrede en opwinding te beleven. Vaak heeft de dagdromer een verzwakt ego.

Wensdromen komen niet voort uit een verlangen van het hoger zelf, uit innerlijke geestkracht. Een verzwakt ego zoekt op een verkeerde manier een medicijn om weer aan te sterken. In een wensdroom visualiseer je jezelf bijvoorbeeld niet in een productieve taakvervulling om zo op vreugdevolle en zinvolle wijze je steentje aan het leven bij te dragen. Je visualiseert overvloed en succes alleen omdat het leven zich uitdrukt in de vruchten die je van je arbeid plukt, je ziet jezelf in je dromen als een belangrijk persoon die indruk maakt op anderen - misschien op je familie of op mensen die je gekleineerd hebben.

Toch vallen zelfs in je dagdromen, in die gemakkelijke egobevredigingen, facetten van echte waarheid te ontdekken. Je denkt je menselijke waardigheid ten onrechte te vinden op het beperkte egoniveau. Je verwart haar met de kleinzielige trots van het ego. Maar de waardigheid van je innerlijke spiritualiteit vindt bevestiging in rijke vervulling van liefde, overvloed, vriendschap, communicatie en ook in erkenning en respect. Maar in je dagdromen gebeurt dit allemaal zoals in sprookjes en dit kan je niet echt overtuigen en daarom kun je er natuurlijk niet in geloven.

Een aantal van jullie heeft in de loop van je werk op dit pad wel gemerkt dat je in het begin nog heel wat tijd verdeed met dagdromen. Dat verlangen heb je nu niet meer, al heb je dat misschien niet opgemerkt en heb je ook niet doelbewust geprobeerd ermee te stoppen. Hoe meer je de werkelijkheid van jezelf aanpakt, hoe echter het leven voor je wordt en hoe kleiner de verleiding wordt om weg te dromen en situaties te verzinnen waarin je wensen uitkomen. Toch zullen een aantal van jullie erachter komen dat je op bepaalde gebieden nog steeds

dagdroomt. Als dit zo is, kijk dan heel goed en zoek de laag waar je je nog steeds overgeeft aan je negatieve bijgeloof. Wanneer je deze gedachtegang uitpluist, zul je ontdekken dat je heel subtiel hoopt dat er iemand komt opdagen, die er voor zorgt dat jouw wensen vervuld worden, zomaar, zonder dat je je best hoeft te doen om de obstakels uit de weg te ruimen, zonder dat jij zelfs maar hoeft in te zien dat de obstakels die je vervulling in de weg staan in jezelf liggen. Je hoopt dat deze superautoriteit je ervan verzekert dat het inderdaad, net als in je dagdromen, zó zal gebeuren, dat je het niet hoeft te verdienen, er niet naar hoeft te streven, maar dat je het gewoon zult krijgen.

Wanneer je deze onsamenhangende, vluchtige gedachten voor jezelf vaststelt en ze heel exact onder woorden brengt, zul je merken hoe absurd ze zijn en zul je ze makkelijker los kunnen laten. Je zult gaan beseffen dat er overvloed is, maar alleen zoveel als jij aan het leven wilt geven en dat jij net zoveel zult delen in de overvloedigheid van het leven als dat je bereid bent je innerlijke rijkdom in te zetten voor het proces van het grote geheel.

Je merkt vaak hoe moeilijk het is om geluk en plezier vast te houden. Door middel van al je zuiveringswerk ben je begonnen een weg naar geluk en plezier te openen. Nu je de resultaten zowel uiterlijk als innerlijk ervaart, deins je terug. Dit is niet alleen een oude gewoonte, het komt ook doordat je nog steeds vastzit aan je bijgelovig pessimisme als zogenaamde veiligheidsmaatregel en tegelijkertijd aan je dagdromerij waarin je nog geluk en plezier wilt zonder te veranderen, zonder te geven en zonder alle schatten in je eigen ziel aan te spreken. Dat wat nu jouw vervulling is, namelijk je innerlijke rijkdom, kan oneindig grotere vervulling creëren. Je houdt je rijkdom achter en wilt toch resultaat door middel van je bijgelovig pessimisme en je wensdromen. Je vermijdt uit je eigen bronnen te putten en zo iedere seconde van je leven te verrijken.

Velen van jullie zijn enorm veranderd en zo gegroeid dat jullie vaak nog niet in de resultaten durven geloven. Er is nu zo veel meer vervuld zijn, geluk, plezier en overvloed in je leven. Maar hier heb ik het over gebieden waar je nog steeds geblokkeerd bent en nog steeds plezier afwijst, omdat je je er ongemakkelijk mee voelt. Je bent je er nu tenminste volledig van bewust en dat is natuurlijk ongelooflijk belangrijk. Deze boodschap kan je helpen nog meer verbanden te leggen, zodat je eerder verlangt alle obstakels op je weg naar het geluk

op te ruimen dan te dromen over vervulling die je in de schoot wordt geworpen. Als je het materiaal dat ik je hier gegeven heb gebruikt en het in jezelf onderzoekt en toepast zal dat een groot verschil maken in je transformatiewerk. Dan zul je, zoals ik al voorspeld heb vóór dit werkjaar, echt in staat zijn dit negatieve geloof te transformeren, omdat je inziet dat het een spelletje is op een heel subtiel niveau. Het is een trucje en zo is het ook bedoeld. Door die truc op te geven en de moed te hebben om op een positieve manier te geloven in je eigen rijkdom en je positief te richten op het naar beste vermogen geven van die rijkdom, zul je ook de moed kunnen opbrengen om te durven vertrouwen op het beste wat het leven te bieden heeft.

Mijn lieve vrienden, in deze gemeenschap vervullen jullie een nobele taak die belangrijk is voor alles en iedereen. De creatieve processen in dit universum zijn afhankelijk van en rekenen op ieder afzonderlijk individu. Het kleinste stapje dat je vol goede wil zet, elk verlangen om in waarheid te zijn en de waarheid onder ogen te zien, de confrontatie met het slechtste in je aan te gaan en te transformeren tot het oorspronkelijk goede, vormt een bijdrage tot het grootse reservoir van creatieve krachten, die zich altijd en eeuwig op alle vlakken van het leven manifesteren. Elke stap die jij zet in je groeiproces, bevordert niet alleen je eigen geluk en vervulling, hoe belangrijk die natuurlijk ook zijn, maar is tevens een krachtstroom die op atoomenergie lijkt, een kern die zich uitbreidt en verveelvoudigt met vele andere kernen, tot leven geroepen door jou en anderen waardoor de Christuskracht voortdurend aanzwelt."

VRAAG: *(Aïda) Deze lezing lijkt heel erg betrekking te hebben op mijn leven nu. Het lijkt wel een wonder. De nieuwe zaak die ik heb opgezet, lijkt heel goed te gaan. Het ziet er naar uit dat het een succesvolle onderneming zal worden. Ik heb zo veel positiviteit geblokkeerd en tóch gebeurt er iets dat heel goed is. Nu dit zo gebeurt, voel ik dat ik vaak vanuit mijn ego leef. Ik betrap mezelf op de gedachte dat ik beter dan anderen ben. Ik zou graag uw commentaar hierop horen.*

"Dit is jouw manier van destructie. Wat je kunt doen als je jezelf betrapt op dit soort gedachten is het formuleren van een andere gedachte, heel eenvoudig en toch beslist, zonder te forceren. Die gedachte zou kunnen zijn: 'Ik wil mezelf niet boven anderen verheffen. Als een deel in mij dit wil, ga ik er niet op in. Ik bid dat de goddelijke

krachten in mij me te helpen bij het eigen maken van een andere houding om zo in de realiteit te komen. Als ik beter wil zijn dan anderen, moet ik ook voelen dat ik eigenlijk geen vervulling verdien. Ik ben niet beter en niet slechter dan anderen. Alle mensen zijn mooi, schitterende manifestaties van het goddelijke. De ene bloem is niet beter dan de andere. De ene vogel is niet beter dan een andere vogel. De berg is niet beter dan de zee. Een dennenboom is niet beter dan een eik'. Probeer op deze manier over jezelf en anderen te denken en versterk je positieve wil om anderen zo goed mogelijk tot hun recht te laten komen, zodat jij ook zo goed mogelijk tot je recht kunt komen, zodat je echt kunt genieten van de vruchten van je harde werken met het gevoel dat je het verdient."

VRAAG: *Het lijkt wel of ik mijn hele leven precies gedaan heb wat er in deze lezing besproken is, omdat ik niets met teleurstelling te maken wou hebben. Maar ik had het gevoel dat ik het persé moest hebben, dat ik het niet kon verdragen als mijn wens niet vervuld werd. Dit leek ongelooflijk belangrijk en ik was niet alleen bang voor het mislukken, maar ook voor de bedoeling van de mislukking. Was het dan misschien niet voor mij bedoeld? Ik vond dat een veilig bijgeloof, maar nu zie ik hoe het me beperkt heeft.*

"Ja, de meest productieve houding rondom de mogelijkheid dat een wens die je hebt niet nu in deze vorm gerealiseerd wordt, kun je het beste als volgt bekijken: "Als dit verlangen op dit moment niet vervuld wordt, heb ik de moed mezelf af te vragen wat de betekenis hiervan is." Het hoeft niet iets slechts te betekenen of dat je het niet waard bent of dat er iets vreselijks is waar je bang voor moet zijn. Er kunnen verschillende redenen zijn. Het kan zijn dat er obstakels in je zijn die je moet leren kennen, niet alleen wat betreft deze specifieke vervulling, maar wat misschien nog belangrijker is, voor je volledige ontplooiing als entiteit, om heel te worden, om een geheel en al een te worden." *(Enkele woorden gingen verloren bij het omdraaien van het bandje) "*..... Ik heb alle intelligentie, openheid en positieve wil in me om te leren. Dit leren kan een fantastische ervaring zijn. Als deze wens nu niet op deze specifieke manier vervuld wordt, zal datgene wat je gelukkig maakt, wat je heelt en jou en je dierbaren verrijkt, op een andere manier tot je komen en die manier zal dan misschien wel veel beter blijken te zijn als je er eenmaal oog voor hebt. Misschien komt dat wat later. Als je je ware potentie wilt ontplooien en duidelijk zegt:

‘Ik kan een teleurstelling aan en zie het als een opstapje naar een volgende fase, ik hoef niet bang te zijn dat het per sé nu moet en op deze manier, er zijn vele manieren’ kan je door deze houding een ontspannen innerlijk klimaat creëren, zodat het bereiken van je doel niet een kwestie is van ‘erop of eronder’. Want dat brengt niet alleen een ondraaglijke spanning en druk met zich mee maar verhindert vaak ook de vervulling van je wensen.

Dat is een houding die groei bevordert en je problemen oplost. Die maakt het mogelijk dat je in het beste van jezelf kunt geloven en je angst dat jij niet deugt of het leven totaal slecht is als het allemaal niet precies gebeurt zoals en wanneer jij dat wil, doet verdwijnen. Het kan ook zijn dat het dan toch op de door jou gewenste manier gebeurt, maar als dat niet zo is hoeft dat geen ramp te zijn, maar kun je er juist van leren. Door je te openen zul je veel over jezelf ontdekken en dit zal je oneindig veel rijker maken dan alleen maar de vervulling van je wens.”

VRAAG: Ik heb moeite met één woord dat u gebruikte, het woord ‘moed’. Kunt u wat uitgebreider vertellen uit welke elementen moed bestaat en waar je moed in je lichaam kunt voelen?

“Goed. De elementen van moed zijn om te beginnen bijvoorbeeld: het kunnen ervaren van pijn, teleurstelling en frustratie, de bereidheid deze te ervaren, ervan te leren en het als een opstapje te gebruiken. Dat is moed. Moed is al deze risico’s nemen, niet altijd terug te deinzen en een veilig achterdeurtje open houden zodat je je nooit helemaal in een nieuwe situatie waagt. Dat is moed. Liefhebben is moed, omdat degene die je bemint je liefde misschien niet zo beantwoordt als jij dat wilt en wenst. Geven is moed, omdat je benepen hartje nog steeds doordrenkt is van je oude bijgeloof in het negatieve en denkt dat als je iets geeft, je ook iets kwijtraakt en van niemand iets zult krijgen. Daarom ben je moedig als je risico’s neemt en er op die manier achter komt dat het wellicht niet zo is. Je hebt moed nodig om risico’s te lopen, aangezien het in het begin, als je met een nieuwe houding experimenteert, net *lijkt* alsof je echt niets zult terugkrijgen. Het vereist zelfs nog meer moed om niet *ont*moedigd te raken.

Waar in je lichaam kun je nu moed voelen? In je hele lichaam, net zoals je liefde in je hele lichaam voelt, want moed is een onderdeel van liefde. Iedere cel en iedere porie vibreert en resoneert de goddelijke houding die je je eigen maakt en tot uitdrukking brengt door je

verstand, je wil, je ziel en zo door je hele lichaam.

Ik wil deze bijeenkomst afsluiten met een gebed dat de God in jou tot uitdrukking brengt. Zoals eerder wil ik jullie vragen te luisteren naar God in je en de woorden te horen die in je weerklinken. Probeer, terwijl ik de woorden zeg, de echo ervan in je op te vangen. Dit zal je helpen je innerlijk oor op God af te stemmen zodat je vervuld wordt met boodschappen zoals deze:

> Ik ben werkzaam door jullie heen. Ik ben in al je gedachten als je mij aanhoort. Ik ben in alles wat je ziet, als je mij wilt zien in alles wat je omringt. Ik ben in alle woorden die je spreekt, als jij wilt dat ik mij door jou uitdruk. Ik ben in al je handelingen, als dat is waartoe jij je verbonden hebt. En terwijl ik ben en mij manifesteer via jou, zul jij het leven op een heel nieuwe manier gaan zien. Je zult zien dat het leven een glorieuze eenheid is, waarin je niets te vrezen hebt. Wat heb je te vrezen als je mij ontdekt? Wat heb je te vrezen als je je vereenzelvigt met mij? Weet dat je mij bent. Als zodanig kun je nooit sterven. Geef dat wat je nu bent, in je denken, in je wezen, in je waarneming, aan mij. Wanneer jij je aan mij geeft, zul je eeuwig leven.

Luister nog even met je innerlijk oor, terwijl ik bij jullie ben.

Jullie zijn rijk gezegend, lieve vrienden.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'The Superstition of Pessimism'.
Vertaling door Carla Boegel – Weers in 1986;herzien in 2000 door Margriet Versteeg.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2010*

236/12